

SLOVAK A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
SLOVAQUE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
ESLOVACO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning)

Mardi 3 mai 2005 (matin)

Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Napište komentár o **jednom** z nasledujúcich textov.

1. (a)

Bizarre – No. 6, 1951

- všetky moje známe
sa vydávajú alebo sú tehotné
priberajú
plánujú svadbu na jeseň
5 zákusky nepokazí horúčava
medový týždeň pri mori za akciovú cenu
maľujú byty
kladú plávajúcu podlahu
kupujú teplé posteľné prikrývky
- 10 mne sa v noci sníva
že do mňa démon vnára ruku
chytá ma za črevá
hádže ma po celej izbe
zbytočne si po prebudení opakujem
- 15 strach je iracionálny
bolesť v bruchu je skutočná
stretávam bývalé spolužiačky
nikdy ich neprestane baviť pýtať sa
či mám priateľa
- 20 hodnota ženy
je ešte stále
funkciou hodnoty jej muža
- intenzívne myslím na niečo krásne
búrka nad morom
- 25 husia koža
chodidlá v chladnom piesku
počula som vlny udierať o pobrežie
raz si povedal že ma ochrániš pred všetkými
nočnými morami
- 30 to už nie
ale tie blesky a vietor a tma
ráno som sa motala po pláži
chcela som vidieť mŕtve ryby
s očami ako nuly
- 35 takú mi teraz priradili hodnotu

- čierna podprsenka
- čierna minisukňa
- čierne lodičky na vysokých podpätkoch
- kučery
- 40 ústa zapchaté šatkou
- zápästia zviazané za stĺpom
- povraz zarezávajúci sa do stehien
- šev na zadnej strane pančúch
- jazva po vkladaní
- 45 človeka do mäsa

Marcela Veselková, *Bizarre No. 6, 1951. RAK č. 4/2004*

1. (b)

... tí boha, jedno vrečko kazajky, druhé vrečko, v zadnom vrečku texasiiek predsa len lístok, rýchlo si ho cvaknúť, ibaže pri zadnom dierkovači druhý revízor, že ako čo, ja že si chcem cviknúť lístok, on že je už neskoro, vedľa neho sa vztýči mladík bez revízorského odznaku, ale zrejme patria k sebe, nebudú problémy, nemusia mať boja, sadám si späť, čakám na predného revízora, všetko

5 mu je už jasné, ale pomerne predpisovo oznamuje kontrola cestovných lístkov, prosím, nemám, hovorím, čo on už samozrejme postrehol, takže či som ochotný zaplatiť pokutu, ja že nie, chce teda občiansky, ktorý nemám, jediný preukaz, ktorý mám, je preukaz do Klubu slovenských spisovateľov, reku zapíšte si, čo tu je, a ja vám poviem domácu adresu, on že im musím dať

10 občiansky preukaz, nemám, traja okolo, ja tým dvom, aby si pokojne sadli, že ich kolega má môj preukaz a ja nemienim utekať, prestupujem až na nasledujúcej zastávke, čo mi neskôr nedovolia, rozhodli sa, že musím s nimi na políciu, teda na verejnú bezpečnosť, vezieme sa ďalej, prestúpime o dve zastávky, vystupujeme, čakám obkolesený tromi chlapmi, dvoma revízormi a jedným, jedným

15 čo?, jedným civilom, mali by ste, chlapi, poznať zákony, pretože podľa zákona z prvého apríla tisícdeväťstošesťdesiatosem zbierky, ktorý ešte nikto nezrušil, sa ja môžem identifikovať, môžem preukázať totožnosť čímkoľvek, čo má evidenčné číslo a fotografiu, takže konáte protiprávne, obmedzujete moju osobnú slobodu, chacha, slobodu, ten ranný červík, ten klin klinom účinkuje, interné dopravné pravidlá ma netoto, neinteresujú, nezaujímajú, samozrejme, keď na tom

20 trváte, pôjdeme k hekačom, ale ja som, páni, kverulant, náramný kverulant, tak sa na vás budem sťažovať, až sa vám z kečiek bude pariť, s takou vehementnou demagógiou, že sa aj vašim šéfom rozklepú kolená a dojebú vás ako siroby, teda sítory, siroty, nie, nie, nevyhrážam sa, to len aby reč nestála, keď tu tak tupo tvrdneme, len predikujem, čo bude nasledovať, len vám to oznamujem, len som k vám férový, ešte malý kurz zrozumiteľnosti, kverulant je po slovensky sudič, predikovať

25 predpovedať a demagógia je zas taká pičovina, z ktorej sa rozklepú kolená, hnusné augustové slnko rozťahuje hlavu, v žalúdku zas tesno, hlava hranatie, ani tárať sa jej už neráči, mlčky na okraji nepodareného, neupraveného trávnik, na kraji buriniska na dvoch drviacich sa paneloch, ktoré tvoria zastávku mestskej hromadnej dopravy, jeden čierny pasažier, dvaja revízori a jeden

30 civil, či by som si sadol, kým niečo dôjde, sobotná premávka, hnusné víkendové sedlo, hlavu mi roztrhne, a vy ste naozaj spisovateľ? pýta sa civil, áno, ticho, pauza, a čo píšete?, pauzička, čo príde, dlhé teplé ticho, dlhá hranatá pauza, a vynáša to? dá sa vyžiť, aha, tak to ste ako my, aha,

35 pauza, a čo tu budeme tvrdnúť, poďme radšej na pivo, navrhne ten pôvodne predný revízor, a ja že kam? oni že do Kométy, a už kráčame naprieč buriniskom k mohutnému paneláku, v ktorom nás čaká Kométa a pivo, revízori s civilistom si sadajú, prisvedčia, že aj borovičku, so záujmom pozorujú, či to zvládnem, štyri pivá a štyri borovičky, ale tú fintu, určite ju poznáte, dva poldecáky do kríglu, som sa naučil ešte nepľnoletý vo Funuse alebo v Mexiku, na zdravie, zmaturoval som,

40 po mojej druhej runde už Kométa vie, že som spisovateľ, aj revízori aj civil berú rundy, počerný brčkavec mi, že on si spisovateľov váži, aj o ňom už písali, z buxy vyberá obchytný výstrižok z Čiernej kroniky Večerníka, podľa ktorého v pohostinstve U Strážnika včera o 21.30 23-ročný B. P. pichol svoju snúbenicu nožom, nasledujúci výstrižok zas informoval verejnosť, že K. S. v opitom stave zdemoloval telefónnu búdku a kládol odpor privolanej hliadke VB, počerný vraví, že vtedy U

varu, potetovaný blond'ák však nemá rád darmožráčov, lebo on robí ako hovado, nemá rád darmožráčov, teda ani spisovateľov, prepil som už, mimochodom, viac, ako by ma stála pokuta, potetovaný ma kmáše pod krkom, nie som však z papiera, takú by som mu jebol, ale revízori ho odstavujú a ich parťák civil mi dobrosrdečne, ale jednoznačne radí, aby som odpálil dopiče!

Braňo Hochel, *Gombíky (úryvok z poviedky)*, 1997
